

KUMMA

Uutuudet | Syksy 2020

Osaatko pitää salaisuuden?

”Pienelle lapselle kirjan selailu yhdessä tarkoittaa viiden tähden yhdessäoloa. Sitä kehittävämpää puuhaa on vaikea löytää.”

Näin tiivistää aivotutkija Minna Huotilainen MeNaiset-lehden (4/19) haastattelussa, jossa pohditaan, onko äänikirja vai perinteinen kirja hyödyllisempi lapselle. Omasta kokemuksesta tiedän, että molemmissa on puolensa.

Siitä olen täysin samaa mieltä, että yhteistä iltasatuhetkeä on vaikea arjessa päihittää. Se on hetki, jolloin päivän kiukuttelut (myös aikuisten) on annettu anteeksi. Ylivirittyneet ja vähän jo väsähtäneet mielet taltutetaan kohti tyynyä. Se on hetki, jolloin aikuisen ei enää tarvitse yhtä aikaa kieltää, pyykätä, sekoittaa kastiketta ja etsiä kadonneita sukkia. Se on hetki, jolloin yhteinen seikkailu pääsee valloilleen!

Miten saisimme entistä enemmän mieltä kutsuttavia tarinoita lasten ja aikuisten nautittaviksi? Kerron sinulle salaisuuden, jonka voisi huutaa koko maailmalle: Tarvitsemme lisää puhetta! Tarvitsemme puhetta lastenkirjoista. Tarvitsemme jonkun kertomaan hullvattomista kirjoista, joille sekä lapset että aikuiset hekottelevat ja joita he hämmästelevät yhdessä. Tarvitsemme vinkkejä niistä ovista, joiden takaa löytyy taikamaailmoja.

Hyvät lastenkirjat eivät nimittäin ole tarkoitettu ainoastaan lapsille, vaan niiden mukana mielikuvituksen maailmaan tempautuu myös aikuinen. Tiedätkö sen tunteen, kun seuraavaa iltaa jo odottaa, koska haluaa päästä *itse* kuulemaan, kuinka tarina jatkuu? Tai kun lasten kanssa nauratte hullunkurisille juonenkäänteille tai – noh – vaikka pieruvitseille? Sen tunteen, kun hyvää tarinaa ei malttaisi lopettaa, vaikka sivut loppuvat ja lapset tuhisevat onnellisina ja hiljaa omissa sängyissään? Ja tämä pätee myös muihin kuin iltasatuhetkiin!

Voisimmeko tehdä yhdessä jotain? Jos haluat olla mukana tärkeässä tehtävässä puhumassa lastenkirjoista, nosta niitä esille, arvioi, suosittele, kysy, kummastele, etsi. Huuda maailmalle!

Sillä yksi parhaista asioista, jonka lapselle voi antaa, on avata ovi mielikuvituksen maailmaan. Siihen tarvitaan meitä aikuisia, jotka kerromme muillekin salaisuuden siitä, miten sadun maailmaan pääsee mukaan.

Anne Luoma-aho

lampunsytyttäjä, markkinointipäällikkö

PS. Jos haluat mukaan Kumman syksyn kirjojen seikkailuihin ja sinulla on idea yhteistyöstä, ota minuun yhteyttä!

*"Pomenia on Suomen parhaiten
pidetty salaisuus."*

– David Mousley, UK, TV-tuottaja

**Pomenian taikamaailman
seikkailu alkaa syksyllä 2020!**

Pomenia-sarja
Suositusikä 6+
ISBN 978-952-370-019-2 • L84.2
sid. n. 140 s.
Kustantajahinta 32 e
Ilmestyy 20.8.2020

Petronella Grah

Taikamaailman suuri seikkailu

Pomenian taikamaailma on täynnä taikaa, seikkailua ja sydämetään suuria olentoja. Eräänä keväänä kaikki taikamaailman kauneus kasvaa niin upeaksi, että Pimeydenvelho Käämä ärsyyntyy, uhkaa estää taikapölyn keräämisen ja langettaa ikuisen talven. Pomenia on vaarassa, sillä mitä olisi taikamaailma ilman taikaa! Kevään täytyy puhjeta kesäksi, unelmien pitää toteutua – niiden kaikkien, mitä kukaan keksii toivoa. Tarvitaan paljon taikapölyä, erilaisia asuja, heittäytymistä, lentämistä, voileipiä ja rohkeaa seikkailuseuraa sekä ennustettu sinnikäs sankari. Se joku pieni, joka uskaltaa isosti olla omanlaisensa...

Kirja on portti **Petronella Grahnin** luomaan Pomenian taikamaailmaan, missä kaikki on mahdollista. Aikutlaatuisen mielikuvituksellinen ja värikylläinen kuvitus sekä kutkuttavan jännittävä tarina kutsuvat lukijan mukaan seikkailuun, jossa on vaakalaudalla koko Pomenian kohtalo.

Näyteteksti Taikamaailman suuri seikkailu -kirjasta

Arvaat varmaan, kuka sängyssä oli. Kyllä vain, se oli Teo. Poika katseli ihmeissään ympärilleen. Paikka oli aivan outo, mutta jotenkin kummallisella tavalla tuttu. Kaksi tammipuuta... keijuja... KEIJUJA?!? Teo hieroi silmiään. Keijut eivät kadonneet vaan lentää pyrähtelivät uteliaina sängyn ympärillä. Sängyn päädyllä seiso i pikkuinen olento violetissa tähtitakissa ja pitkässä hatussa... Unimestari Unonen? Ja tuo tuolla oli varmasti herra Hiiri.

– O-onko tämä... Pomenia? Teo ihmetteli ääneen.

Tämän täytyi olla Pomenia, taikamaailma, josta äiti oli kertonut.

– Tietenkin, yksi keijuista vastasi ja lensi lähemmäs.

Se oli Ruttu. Ruttu tökkäsi ennustettua sormenpäällään poskeen. Ennustettu oli ihan totta, eikä mikään satu. Teo säpsähti, kun Ruttu-keiju tökkäsi häntä. Tämä ei voinut olla unta. Vai voiko? Mitä tämä oli? Kaikki oli kaunista, ja ilma tuntui taikamaiselta. Hän muisteli äidin kertoman tarinan alkua... Mitä siinä olikaan tapahtunut? Herra Hiiri ja Lilly Lohikäärmeneito olivat huutaneet apua. Tuuli oli laulanut ennustetusta, joka tulisi auttamaan Pomenian asukkaita, jotka pelkäsivät kauheaa Pimeydenvelho Käämää. Unimestari Unonen oli lähtenyt ihmisten maailmaan etsimään ennustettua ja... Yhtäkkiä Teo ymmärsi ja hätäantyi:

– On tapahtunut suuri virhe! En se voi olla minä! Hei kuulkaa, minä olen väärä! Taikokaa minut äkkiä takaisin huoneeseeni.

– Höpsistä, et sinä ole väärä, Unonen rauhoitteli. – Olet omanlaisesi ja varmasti täysin oikea, kyllä, kyllä, Unonen tarkasteli Teoa. – Onpa muuten hauska nähdä, millaiseksi ihminen muuttuu, kun hän tulee taikamaailmaan. Ei hullumpaa!

Myös Teo tunsi, että jotain oli muuttunut. Käsiä kutitti, ja silloin Teo huomasi, että peiton päällä lepäsi kaksi karvaista kättä.

– Minun käteni! hän huusi ja vispasi käsiään niin kuin silloin, kun yrittää riisua hanskat käsistä ravistelemalla. Mutta turhaan. Kädet pysyivät karvaisina.

– Oi ei! Apua!

Sitten hän huomasi myös peiton alta roikkuvan tupsupäisen hännän. Sekään ei irronnut, vaikka Teo kuinka sitä väänsi ja kiskoi.

– Eih! Ei minulla voi olla häntää!

Teo hypähti sängystä ja juoksi nurmelle pakoon heiluvaa häntäänsä ja karvaista olemustaan. Hän juoksi sängyn ympäri ja pomppi ja huitoi kauhuissaan. Edestakaisin ryntäillessään Teo kompastui tammipuun juureen, pyöri mukkelis makkelis monta kuperkeikkaa, hypähti ylös ja jatkoi porhaltamistaan sinne tänne.

– *Tiens*, hyvin vilkas ja energinen tämä löytämäsi ennustettu, herra Hiiri sanoi Unoselle ja tarkasteli kädet selän takana peikkaa, joka ryntäili nurmella.

Näyttekuvitusta Taikapölyn salaisuus -kirjasta:

Kirjailija ja perhebloggaaja Satu Rämö Pomenian tarinoista:

"Pomenian tarinat vetävät puoleensa maagisella tavalla. Lapseni liimaantuvat kirjojen ääreen ja saattavat uppoutua tarinan maailmaan pitkäksi aikaa. Tuttuja Pomenia-hahmoja sisältävät lautapeli ja toimintakortit ovat ihanaa yhteistä tekemistä koko perheelle."

Satu Rämö, Islanti
kirjailija, toimittaja, bloggaaja
KTM, HuK

Palkittu tv-tuottaja David Mousley Pomeniasta:

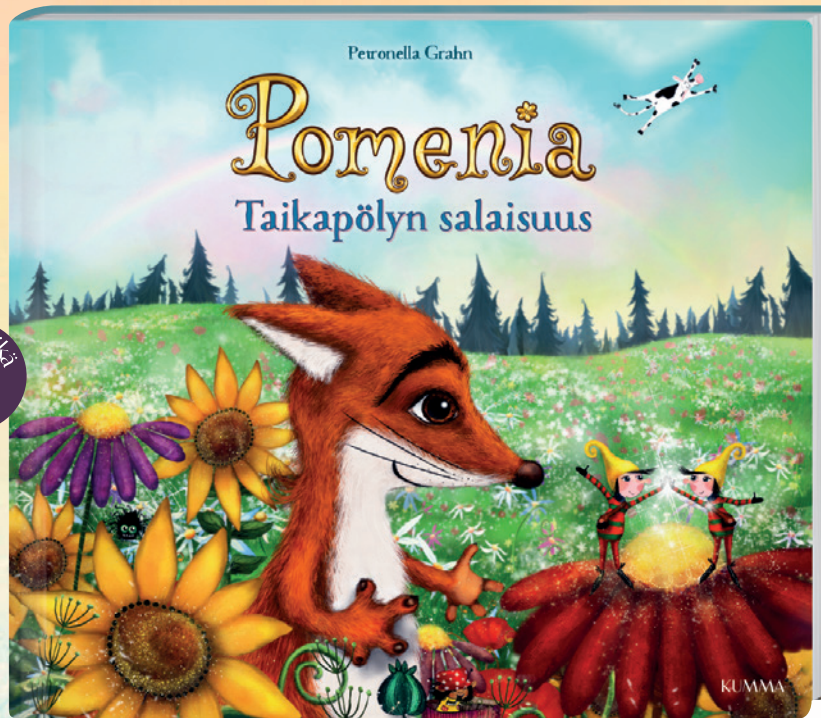
"Pomenia on Suomen parhaiten pidetty salaisuus. Pomenian vetävät tarinat ja ainutlaatuinen visuaalinen maailma luovat todeksi Suomen taianomaisuutta, visuaalista rikkautta ja lämminhenkisyttä. Täysin poikkeuksellinen kokonaisuus."

David Mousley, UK
tv-tuottaja, viihdeteollisuuden neuvonantaja, animaatio
British Academy Film Award, Royal Television Society
Award, EMMY-ehdokkuudet, Red Visioin ex-toimitusjohtaja

Psykoterapeutti Sinikka Mäkelä Pomenian toimintakorteista:

"Tervetulleet, tärkeät kortit, jotka elävät lapsen kanssa, ohjaten, opastaen ja antaen samalla mielikuvitukselle vapautta. Kortit auttavat lapsen tunne-elämän kehitystä ja tarjoavat väylän positiiviseen vuorovaikutukseen aikuisen ja lapsen välillä. Ne tukevat lapsen itsetuntoa ja auttavat löytämään selviytymiskeinoja hektisessä ja usein liian valmiissa tai pelien ja digilaitteiden koukuttavassa ympäristössä tukien samalla terveempää arvomaailmaa."

Sinikka Mäkelä, Suomi
erikoispsykologi, psykoterapeutti
perheterapeutti
varhaisen vuorovaikutuksen psykoterapeutti

Petronella Grahn

Taikapölyn salaisuus

Tiedätkö, miksi keijut keräävät taikapölyä Pomenian taikamaailmassa? Ei tiedä Pikku Kettukaan, mutta palaa halusta ottaa asiasta selvää. Nitiäinen ja Natiainen päättävät auttaa ystäväänsä arvoituksen ratkaisemisessa. He lähtevät tutkimusmatkalle ja kuulevat, mitä kaikkea ihmeellistä Pomenian taikapöly saa aikaan. Saavatko Nitiäinen ja Natiainen taikapölyn salaisuuden selville?

Kirja vie lukijan keskelle Pomenian taikamaailmaa ja kertoo tarinan taikapölyn mahtavasta voimasta. Aikutlaatusella tyyllillä kuvitettu kirja avaa oven satujen maailmaan, jossa osataan arvostaa niitä kaikkein pienimpiäkin asioita. Ripauksella taikapölyä sinäkin voit tehdä mitä tahansa!

Pomenia-sarja
Suositusikä 3+
ISBN 978-952-370-017-8 • L85,22
sid. n. 48 s.
Kustantajahinta 29 e
Ilmestyy 12.10.2020

Pomenian luoja Petronella Grahn (s. 1970) on satutaitelija, tarinankertoja ja kuuden lapsen äiti.

Pomenian satumaailmaan puhallettiin ensimmäinen henkäys 25 vuotta sitten, kun Petronella ompeli ensimmäisen lohikäärmehatun esikoispojalleen. Syntyi tunnettu lastenvaatebrändi, taidemaalausprojekteja, perhepuistoja pääkaupunkiseudulle ja yhteensä kuusi lasta.

Kun tapahtumarikkaiden päivien jälkeen koitti iltasatujen aika, Petronella sepitti lapsilleen jännittäviä ja opettavaisia tarinoita Pomeniasta, ihanasta taikamaailmasta, missä kaikki mahdollomatkin asiat olivat mahdollisia ja seikkailu suurenmoista. Nuo sadut, lohikäärmehatut ja Petronellan omien lapsuudenkokemusten myötä syntynyt vahva mielikuvitusmaailma ovat Pomenian perusta.

”Minusta lapsella kuten meillä kaikilla on oikeus luovaan leikkiin, mielikuvitukseen ja innostukseen. Koskaan ei ole liian myöhäistä tavoitella omia unelmiaan. Niiden unelmien ei tarvitse olla tietyn kokoisia ollakseen merkittäviä. Riittää, että ne ovat itselle isoja. Minun suurin toiveeni ja unelmani on, että lapset ja aikuiset löytäisivät Pomeniassa seikkailemalla avoimin mielin voimaa ja uusia puolia omasta itsestään ja toisistaan nähden kauneutta kaikkialla ja kaikissa.”

Petronella Grahn – Heli Mäkelä

Tunneseikkailukortit

Huomaatko, että ilmassa on taikapölyä? Tervetuloa Pomenian taikamaailmaan!

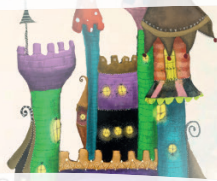
Pikku Kettu on ihmeissään. Hän tietää, että sisällä jyllää jokin tunne, mutta hän ei tiedä, mikä se on. Onko hän jättiläismäisen innostunut vai hitusen harmissaan? Vai onko hän sittenkin pikkiriikkisen vihainen?

Lähde selvittämään luovan tunnetyöskentelyn avulla, mistä ihanan ihmeellisissä tunteissa on kyse. Samalla pääset vahvistamaan mielikuvitusta ja kokemaan myös rentoja rauhoittumisen hetkiä. Jokaisessa tunneseikkailukortissa on mukaansatempaava pikkutarina ja tehtävä.

Tuote on kehitetty **Petronella Grahnin** luoman maailman mukaan. Tehtävät on suunnitellut toimintaterapeutti, mindfulness-ohjaaja ja tunnetaito-ohjaaja **Heli Mäkelä**.

Kuvittaja: Petronella Grahn
Pomenia-sarja
Suositusikä 4+
978-952-370-044-4 • L14.16
n. 40 korttia
Kustantajahinta 32 e
Ilmestyy 20.8.2020

Petronella Grahn – Anu Lustig-Lonka

Satujoogakortit

Kuuletko tuon kikatksen? Siellä Teo ja Tiitu satujoogaavat kavereiden kanssa. Tule mukaan!

Nämä kortit tarjoavat yllin kyllin liikunnan riemua. Jokaisessa kortissa on pikkusatu ja siihen liittyvä liike-esimerkki, joissa kokeillaan satujoogaa ja satuhierontaa. Satujoogaa voi tehdä itsenäisesti tai kaverin kanssa. Satu rohkaisee heittäytymään hetkeen ja liikkumaan uudella kehittäväällä tavalla. Kortit auttavat ylläpitämään luontaista liikkuvuutta ja vahvistamaan kehotietoisuutta. Satuhierontatehtävät puolestaan rentouttavat tehokkaasti niin hierottavan kuin hierojan.

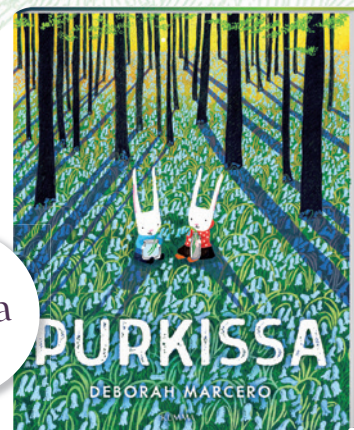
Tuote on kehitetty **Petronella Grahnin** luoman maailman mukaan. Korttien tehtävät on suunnitellut lasten ja nuorten joogaopettaja **Anu Lustig-Lonka**.

Kuvittaja: Petronella Grahn
Pomenia-sarja
Suositusikä 4+
978-952-370-045-1 • L79.84
n. 40 korttia
Kustantajahinta 32 e
Ilmestyy 12.10.2020

Tulossa

Alkuperäisteos: My Heart Is a Compass
Suomentaja: Mari Nurminen
Suositusikä 4+
ISBN 978-952-370-014-7 • L85,22
sid. 40 s.
Kustantajahinta 27 e
Ilmestyy 19.10.2020

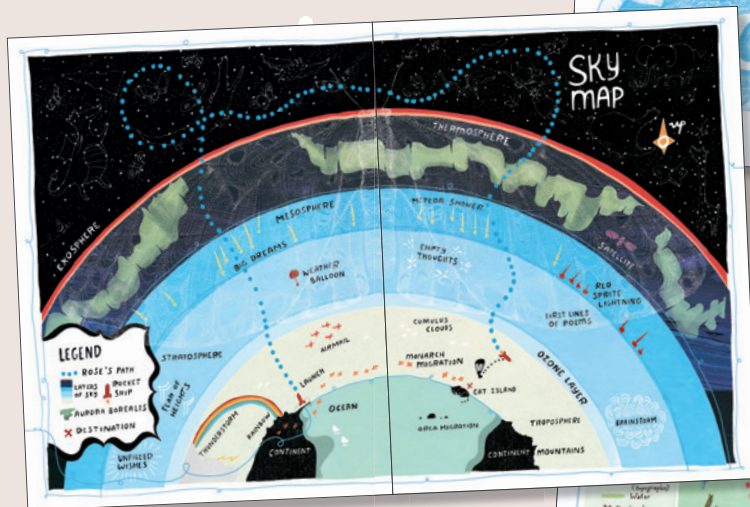
Deborah Marcero

Roosa ja jännittävät seikkailukartat

Roosa haluaa löytää maailmasta jotain sellaista, mitä ei ole koskaan aikaisemmin nähty. Mutta Roosalla on ongelma – hän ei tiedä, mitä se olisi ja mistä sen löytäisi. Etsiessään ennennäkemätöntä Roosa päättää piirtää itselleen jännittäviä seikkailukarttoja ja lähteä löytöretkelle niiden siivittämänä.

Roosan kekseliäs seikkailu vie lukijan keskelle mielikuvituksen huikaita maailmoja. Kirjan hauskoista ja yksityiskohtaisista kartoista löytää kerta toisensa jälkeen uutta tutkittavaa. Matkan edetessä niin lapsi kuin aikuisenkin huomaa, kuinka mielikuvituksen voimalla mikä tahansa on mahdollista.

Deborah Marcero on yhdysvaltalainen taitelija ja kirjailija, joka kiipeilee yhä puissa. Hänet löytää usein vaeltelemassa kynä kädessä mielikuvitusmaailmassa, kun hän kartoittaa uusia tarinoita. Deborah menee aina sinne, minne hänen sydämensä haluaa hänet johdattaa.

"Viehättävä, eläväinen ja kiehtova niin uusille kuin kokeneille tutkimusmatkailijoille."

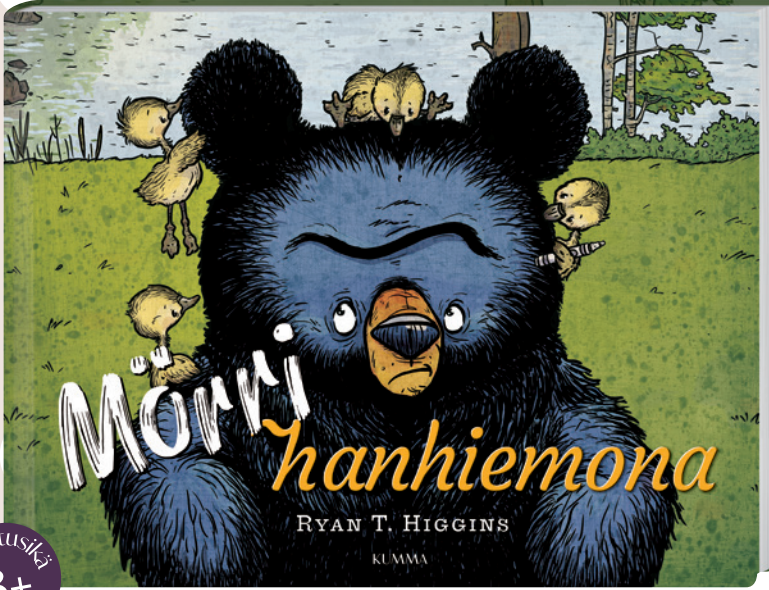
– Kirkus review

"Roosan kartat ja omien kokemusten jakaminen osoittavat, kuinka mielikuvitus voi innostaa kaikenlaisiin seikkailuihin."

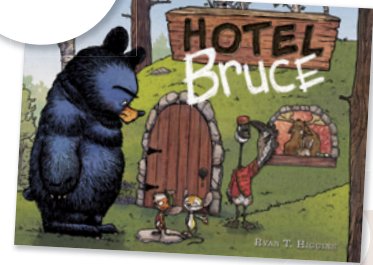
– Booklist

"Monipuolisesti kuvitettu ja vuorovaikutteinen kirja, joka auttaa lapsia lukemaan karttoja – ja oppimaan sen, kuinka matka voi joskus olla parempi kuin itse päämäärä."

– School Library Journal

Tulossa

Alkuperäisteos: Mother Bruce
Suomentaja: Raija Rintamäki
Mörri-sarja
Suositusikä 3+
ISBN 978-952-370-012-3 • L85,22
sid. 48 s.
Kustantajahinta 25 e
Ilmestyy 31.8.2020

Ryan T. Higgins

Mörri hanhiemona

Mörri on oikea mörökölli ja tykkää viettää aikaa itsekseen – ja syödä munia. Mutta kun hanhenmunista paljastuu eläviä poikasia, Mörrin ruokahalu katoaa. Ja mikä pahinta, hanhenpoikaset ovat aivan vakuuttuneita, että Mörri on heidän äitinsä. Mörri yrittää kaikin keinoin päästä poikasista eroon, mutta yritys epäonnistuu kerta toisensa jälkeen.

Mörri hanhiemona aloittaa uuden sekä lapsia että aikuisia viihdyttävän Mörri-kirjasarjan. Kirjan hulvaton mutta sympaattinen tarina ja valloittavat kuvat voittavat lukijan puolelleen hetkessä. Kirja osoittaa, kuinka kiintymys toisia kohtaan voi syntyä odottamattomissa tilanteissa. Vaikka kaikki ei suju aina niin kuin on suunnitellut, lopputulos voi yllättää positiivisesti!

Ryan T. Higgins on yhdysvaltalainen kirjailija ja kuvittaja. Hän asuu kahden koiran, kahden kissan, yhden gekon, yhden kilpikonnin, yhden pojan, yhden tyttären ja yhden vaimon kanssa. Lapsena hänen elämänsä koostui sarjakuvista, juustoleivistä ja puissa kiipeilystä. Nelivuotiaana hän päätti tulla sarjakuvapiirtäjäksi ja on piirtänyt siitä lähtien. Ryan on tehnyt useita lastenkirjoja, joista monet ovat olleet bestsellereitä ja voittaneet lukuisia palkintoja.

"Visuaalisesti kaunis, nokkela, kiehtova ja erittäin hauska."

– *Kirkus review*

"Higgins kääntää perinteiset kuvakirjojen käsikirjoitukset ylösalaisin ja vääntää ne nykyaikaan sopiviksi."

– *The New York Times*

"Lukijat eivät voi olla kikattamatta."

– *Booklist Online*

"Ryan T. Higginsin kuvitus on ilmiömäistä."

– *Karin Snelson, Shelf Awareness Pro*

Palkintoja:

2016, Texas 2X2 Reading List

2016–2017, Florida Sunshine State Young Readers Award (SSYRA) Jr. List 2016, Indies Choice Picture Book Award

2016, E. B. White Read-Aloud Award, Picture Book

2016, Ezra Jack Keats New Illustrator Nominee

2017–2018, Pennsylvania Young Reader's Choice List, K-3

2018, Land of Enchantment Book Award (New Mexico)

Suositusikä
4+

Alkuperäisteos: What Do You Do With an Idea?
Kuvittaja: Mae Besom
Suomentaja: Rajja Rintamäki
Suositusikä 4+
ISBN 978-952-370-020-8 • L85.22
sid. 36 s.
Kustantajahinta 25 e
Ilmestyy 3.8.2020

Kobi Yamada

Olipa kerran idea

Mitä idealla tehdään? Varsinkin sellaisella, joka on erilainen ja uskalias tai hiukan hurja. Kätkeäkö se? Unohtaako se? Olla kuin sitä ei olisikaan?

Kirjan tarina kertoo lapsesta, joka saa loistavan idean. Hän ei kuitenkaan aivan tiedä, mitä sen kanssa pitäisi tehdä. Vähitellen lapsen itseluottamuksen kasvaessa ideakin kasvaa. Kunnes eräänä päivänä tapahtuu jotain ihmeellistä.

Olipa kerran idea puhuttelee kaikenikäisiä ihmisiä, jotka ovat joskus saaneet vähän liian suurelta, oudolta tai vaikealta tuntuneen idean. Se innostaa antamaan idealle tilaa kasvaa ja katsomaan, mitä tapahtuu. Idea ei karkaa minnekään, mutta sinä voit auttaa sen alkuun.

What Do You Do With an Idea? on voittanut useita palkintoja ja päässyt monille bestseller-listoille Yhdysvalloissa. Sen käännösoikeudet on myyty 26 maahan, ja kirjan englanninkielistä painosta on myyty yli miljoona kappaletta. Keväällä 2021 kirjasta on Yhdysvalloissa tulossa myös animoitu lyhytelokuva.

Kobi Yamada on useiden inspiroivien lahjakirjojen ja ideoiden luoja. Hän asuu onnellisena elämänsä rakkauden ja kahden huippuhauskas lapsensa kanssa Yhdysvaltojen luoteisrannikolla, missä hän saa uskoa ideoihinsa joka ikinen päivä. Hän tuntee olevansa maailman onnekkain ihminen.

Mae Besom aloitti uransa hahmosuunnittelijana valmistuttuaan Sichuanin kuvataideakatemiasta. Rakkaus kuvittamiseen vei kuitenkin pian voiton, ja Mae työskentelee nykyään täysipäiväisesti lastenkirjojen kuvittajana. Lumoaviin kuvituksiinsa hän luo tekstuuria ja valoa perinteisin menetelmin, lyijykynällä ja vesiväreillä.

Mallisivut
alkuperäis-
teoksesta

"Mitä odottaa: inspiraatiota, taidokasta kuvitusta, rohkaisua, luovuutta. – Olipa kerran idea -kirjan sanoma on selvä – toivota ideat tervetulleiksi ja hoivaa niitä kärsivällisesti ja sitkeästi huolimatta siitä, kuinka suuria tai pieniä, yksilöllisiä tai tavallisia ne ovat. Näin ne voivat muuttaa maailmaa."

– *The Children's Book Review*

Palkintoja:

Independent Publisher's Book Gold Award
The Washington State Book Award
The Moonbeam Children's Book Award

Bestseller-listat:

Publisher's Weekly
The New York Times
The Wall Street Journal
USA Today

Tulossa

Alkuperäisteos: Little Legends – The Spell Thief
Suomentaja: Terhi Leskinen
Satujen sankarit -sarja
Suositusikä 6+
ISBN 978-952-370-016-1 • L84.2
sid. n. 180 s.
Kustantajahinta 29 e
Ilmestyy 14.9.2020

Tom Percival

Loitsuvaras

Pavunvarrestaan kuuluisalla Jaakolla ei ole elämässään huolen häivää. Jaakko asuu parhaiden kavereidensa kanssa kaupungissa, jossa tarinat kirjaimellisesti kasvavat puissa ja hänellä on lemmikkinään jännittävä puhuva kana.

Mutta kun Jaakko saa selville, että kaupunkiin tullut uusi lapsi juttelee salaa peikolle, kaikki muuttuu. Jokainen tietää, että peikot tarkoittavat vain ja ainoastaan ongelmia. Siispä Jaakko aikoo tehdä kaikkensa, jotta hän saa todistettua ystävilleen uuden lapsen hämäret puuhut. Silläkin uhalla, että tämä vaatisi varastetun taian käyttämistä!

Loitsuvaras on vauhdikas avaus kirjasarjalle, jossa tunnetut satujen sankarit Punahilkasta Tähtäpäähän vievät lukijan täysin uusien seikkailujen pariin. Kirjan avulla niin lapset kuin aikuiset näkevät klassikkosatujen tutut hahmot aivan uudessa valossa. Taikuutta ja kutkuttavaa huumoria sisältävä tarina kertoo myös tärkeän viestin ystävydestä ja muiden hyväksymisestä.

Kirjan kirjoittanut ja kuvittanut **Tom Percival** on julkaissut useita suosittuja lastenkirjoja. Tom on piirtänyt siitä lähtien, kun hän on osannut pitää kynää kädessään. Koko elämänsä ajan hän on keksinyt asioita omasta päästään eikä ole aikeissa lopettaa kovinkaan pian.

Näyteteksti Loitsuvaras-kirjasta

Vaikka Jaakko oli pinkonut täyttää vauhtia koko matkan Tähestyspaikalle, hän ei ollut yhtään hengästynyt. Hän saapui kuitenkin perille ystävyksistä viimeisenä.

”Missä sinä oikein viivyt, Jaakko?” Hilikka kysyi.

”Jaakko on peikko, Jaakko on peikko!” Tähkäpää rallatti, ja kaikki nauroivat.

Jaakko tunsi korviensa lehahtavan punaisiksi, ja kuuma kiukku kuohahti hänen sisällään. Hän inhosi sitä, että häntä sanottiin peikoksi. Peikot ja Tarinalan asukkaat olivat verivihollisia – vaikka kukaan ei muistanutkaan tarkalleen, mistä se johtui. Mutta jos peikkoja ei olisi, hänen isänsä ei tarvitsisi työskennellä kaivoksessa, josta louhittiin kirkkaasti hehkuvaa kuukiveä.

Kuukivessä oli jotain, mikä piti peikot loitolla ja heikensi niiden taikavoimia. Se oli Tarinalan asukkaiden ainoa suojautumiskeino. Kuukiveä oli louhittavissa ainoastaan Kaukomaita ympäröiviltä saarilta, jotka sijaittivat yli kolmen kuukauden laivamatkan päässä. Siksi Jaakko ei nähnyt isäänsä juuri koskaan.

”En minä ole mikään peikko!” Jaakko huusi vihaisemmin kuin oli aikonut.

Kaikki olivat hetken hiljaa, ja sitten Hannu huudahti: ”Hei! Katsokaa –”

”– tuonne!” Kerttu jatkoi.

Satamaan purjehti parhaillaan suuri laiva, jonka mastossa liehui Tarinalan lippu. Jaakko katsoi alaspäin ja huomasi yhtäkkiä liikettä laivan päämaston puolivälissä. Joku kiipesi sitä ylöspäin.

”Hei, katsokaa tuonne alas!” hän sanoi.

”Mikä tuo on?” Hilikka kysyi.

”Minusta tuntuu, että se on poika!” hihkaisivat Hannu ja Kerttu.

Jaakko siristi silmiään. He olivat oikeassa: mastossa oli todellakin joku poika! Hän oli suurin piirtein heidän ikänsä, ja hänen ihonsa oli tumma ja hiuksensa mustat. Hän kiipesi uskomattoman lujaa vauhtia sulavin, ketterin liikkein. Päästyään maston huipulle hän ojensi toisen kätensä sivulle ja loikkasi suoraan ilmaan.

Tähkäpää haukoi henkeä, mutta putoamisen sijaan poika näytti heilahtavan näkymättömän köyden varassa laiturilla seisovan väkijoukon yli. Hän laskeutui turvallisesti rannalle ja lähti sitten hölkkäämään polkua, joka kulki suoraan Tähestyspaikan alta.

”Kuka hän on?” Jaakko ihmetteli. ”Ja miten hän oikein teki tuon?”

”Meidän täytyy ottaa siitä selvää, mutta miten me pääsemme tuonne alas?” kaksoset kysyivät ja tiirailivat kallion reunan yli.

Tulossa

Alkuperäisteos: Amelia Fang and the Barbaric Ball
Suomentaja: Sarianna Silvonon
Amelia Kulmuri -sarja
Suositusikä 7+
ISBN 978-952-370-013-0 • L84.2
sid. n. 210 s.
Kustantajahinta 29 e
Ilmestyy 27.8.2020

Laura Ellen Anderson

Amelia Kulmuri ja kauhukarkkelot

Amelia rakastaa halailla lemmikkikurpitsaansa.

Amelia vihaa osallistua vanhempiensa järjestämiin kauhukarkeloihin.

Ai niin, Amelia on muuten vampyyri.

Amelia Kulmurin perheessä on jälleen vuosittaisten kauhukarkeloiden aika. Tänä vuonna paikalle saapuvat myös itse kuningas ja hänen poikansa! Kun pilalle hemmoteltu prinssi kaappaa Amelian lemmikkikurpitsan, alkaa armoton pelastusoperaatio.

Tervetuloa Yösydämen kaupunkiin, missä pimeys hallitsee kaikkea, glitter on pelottavaa ja yksisarviset tarikoittavat painajaisia. *Amelia Kulmuri ja kauhukarkkelot* on ensimmäinen osa kirjasarjaa, jossa hulvaton huumori kohtaa mielikuvituksellisen tarinankerronnan. Se osoittaa mieleenpainuvalla tavalla, kuinka asiat eivät ole aina sitä, miltä ne ensisilmäyksellä näyttävät. Kirjan hauska kuvitus ja erikoiset hahmot innostavat kääntämään kerta toisensa jälkeen vielä yhden sivun.

Laura Ellen Anderson on kirjailija ja kuvittaja, joka rakastaa kaikkea syksyyn liittyvää – kuten halloweenia. Hän asuu Lontoossa ja on julkaissut kymmenen vuoden aikana useita menestyneitä lastenkirjoja. Vapaa-aikansa Laura käyttää 3D-hahmojen tekemiseen, leivontaan ja erilaisten tehtävälistojen luomiseen.

”Hirvittävän hauska kirja, joka on täynnä mahtavia pürustuksia ja näyttää ystävyyden tärkeyden.”

– *BookTrust*

”Täydellinen yhdistelmä hauskuutta, iljettävyyttä ja pelottavuutta.”

– *Metro*

Kirjaa on myyty
45 000 kappaletta, ja
sen käännösoikeudet
on myyty yli 20
maahan.

Näyteteksti Amelia Kulmuri ja kauhukarkelot -kirjasta

”Ei kai taas kauhukarkeloita”, voihkaisi Amelia Kulmuri ja lyyhistyivät tuolissaan. ”Taas meille tunkee laumoittain röyhelöihin pynttäytyneitä vanhoja hirviöitä, jotka käyttävät ihan liian paljon Lemuvettä.”

Amelia oli juuri täyttänyt kymmenen ja halusi paljon mieluummin viettää aikansa parhaiden ystäviensä Flooran ja Kalmon kanssa.

”Amelia Kulmuri! Pidä suusi soukemmalla”, kreivitär kivahti ankarasti. ”Ensinnäkin Lemuvesi on hienoin parfyymi, mitä Yösydäimestä löytyy. Sehän tehdään sentään hapatetusta lepakonsyljystä, jossa on mukana aavistus mätää banaania. Ja toisekseen kauhukarkelot ovat sukumme perinne. Juhlissa meillä on tilaisuus näyttää kaikille, miten huippukarmivia olemme.”

Kulmuriin suku oli järjestänyt kauhukarkeloita jo monen sukupolven ajan. Vuosittaiset juhlat olivat Yösydämen seuraelämän kohokohta. Kreivitär Hepsankeikka oli hyvin ylpeä karkeloista, ja niihin kutsuttiin vain kaupunkilaisista kammottavimmat ja hirvittävimmat.

”Mutta siellä on aina niin tylsää”, Amelia purnasi. ”Olisi paljon hauskeempaa, jos mukana olisi joku minun ikäiseni.”

”Tiedät hyvin, että karkelot on tarkoitettu vain aikuisille”, kreivitär sanoi.

”Ei kai minunkaan sitten tarvitse osallistua?” Amelia kysyi toiveikkaasti.

”Tietenkin sinun täytyy osallistua. Sinun täytyy oppia järjestämään kauhukarkelot, jotta voit aikanasia jatkaa perinnettä!” Amelian äiti sanoi riemukkaasti hymyillen.

”Entä jos en halua?” Amelia mutisi. ”Haluan opiskella isona kurpitsatiedettä ja auttaa hädänalaisia kurpitsoja.”

Kreivitär Hepsankeikka purskahti nauruun.

”Älä hupsi, hämäreäseni! Oi, silmämeikkini sotkeentuu!” Hän tarkisti meikkinsä takanaan olevasta peilistä ja heitti itselleen lentosuukon. (Olet ehkä saattanut kuulla, ettei vampyyreillä ole peilikuvaa, mutta sellainen väite on silkkaa kimallista. Kukaan ei voisi rakastaa omaa kuvajaistaan kiihkeämmin kuin kreivitär Hepsankeikka.)

Suositusikä
4+

Tulossa

Alkuperäisteos: Zoey and Sassafras – Dragons and Marshmallows
Kuvittaja: Marion Lindsay
Suomentaja: Jade Haapasalo
Sara ja Sassafrassa -sarja
Suositusikä 4+
ISBN 978-952-370-018-5 • L84.2
sid. n. 100 s.
Kustantajahinta 29 e
Ilmestyy 7.9.2020

Asia Citro

Lohikäärmeitä ja vaahtokarkkeja

Kun Sara löytää äitinsä tavaroista hohtavan valokuvan, hänelle paljastuu huikea salaisuus. Saran kodin takapihalla on lato, jonka mystiselle ovelle läheisen metsän taikaotukset tulevat hakemaan apua. Tällä kertaa takapihalle ilmestyy sairas lohikäärmevauva, ja Sara alkaa yhdessä kissansa Sassafrassin kanssa selvittää, mikä pienokaista vaivaa. Onnistuvatko he auttamaan lohikäärmettä ennen kuin on liian myöhäistä?

Lohikäärmeitä ja vaahtokarkkeja aloittaa uuden useita palkintoja voittaneen Sara ja Sassafrassa -sarjan, joka on täynnä taikaolentoja, arvoituksia ja seikkailuja. Jännittävän tarinan ohella kirjat tutustuttavat lukijan myös hauskaalla tavalla lasten omiin tiedekokeiluihin. Helppolukuinen kirja viehättävine kuvineen tempaa jokaisen lapsen mukaansa!

Asia Citro oli ennen tiedeaineiden opettaja, mutta nykyään hän leikkii kotona kahden lapsensa kanssa ja kirjoittaa kirjoja. Hänellä oli lapsena Sassafras-niminen kissa. Sassafras söi mielellään hyönteisiä ja sen lempilelu oli muovinen ihmisenä, jota se kantoi kaikkialle. Asia ei ole vielä löytänyt takapihaltaan lohikäärmettä, mutta tarkkailee ympäristöään aina – kaiken varalta.

Marion Lindsay on lastenkirjojen kuvittaja, joka rakastaa tarinoita ja tunnistaa onnistuneen tekstin. Hän piirtää mitä tahansa ja ihan kaikkea, mutta viettää aivan liian paljon aikaa kissapiirrosten parissa. Joskus hänen on suorastaan pakko piirtää koiria tasapuolisuuden vuoksi.

two horns on top of his head. He squinted at me and Sassafras with his two big eyes. He looked like... like... a monster?

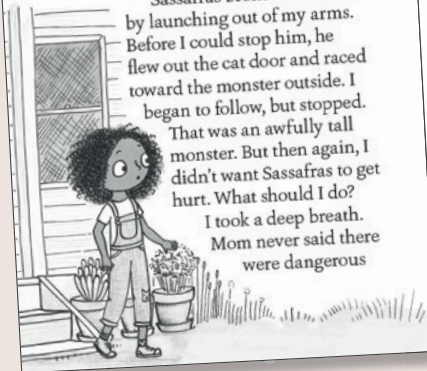
I stood there, frozen, with my mouth hanging open.

The monster brushed his fur off and cleared his throat again. He seemed like he was about to say something. Could monsters talk?

Sassafras broke the silence by launching out of my arms. Before I could stop him, he flew out the cat door and raced toward the monster outside. I began to follow, but stopped.

That was an awfully tall monster. But then again, I didn't want Sassafras to get hurt. What should I do?

I took a deep breath. Mom never said there were dangerous

magical creatures in our forest. So maybe the monster was really big and really friendly? I crossed my fingers that this would be true as I ran outside.

The monster stood with his arms in the air, looking terrified. Sassafras galloped toward him. Once he was close enough, my cat leapt into the air and aimed straight at the monster's chest.

The monster screamed, "What is that? Eeek! Help me!" He stumbled backward.

Was my cat trying to leap into the monster's arms?

The monster wouldn't keep still, so Sassafras gave up and started purring furiously at the

out to cry. Then head. He tried leave.

won't even

can't give up can't work, solve your

problem. We've just got to try something else."

"But what?" cried Gorp. "Nothing will fix my moldy fur. I'll be covered in mold forever and ever. I'll never get to go to the dance! Never!"

Sassafras wrestled out of my arms and ran up to Gorp. Sassafras' snuggles always make me feel better when I'm crying, but

Mallisivut
alkuperäis-
teoksesta

Näyteteksti Lohikäärmeitä ja vaahtokarkkeja -kirjasta:

Kohautin harteitani ja nojasin äidin työpöytään Sassafrassin kiehnätessä jaloissani. Yritin esittää, etten ollut moksiskaan, vaikka äiti oli lähdössä. Ehkä minua kuitenkin hermostutti, sillä en näkisi häntä kokonaiseen viikkoon.

Äidin nopeasti piilottama valokuva oli myös herättänyt mielenkiintoni. Liikuttelin ja siirtelin äidin papereita samalla, kun äiti pakkasi. Oho. Mikä tuo oli? Paperipinon alta kajasti violettiä valoa. Työnsin ylimmät paperit sivuun ja haukoin henkeäni. Äiti oli valokuvassa suurin piirtein minun ikäisenäni. Hän virnisti ilman kahta hammasta – ja hänen päänsä päällä nökötti liilanvärinen hohtava sammakko. Valokuva melkein tipahti käsistäni.

Äiti vilkaisi minua olkansa yli. ”Mitä nyt?”

Ojensin valokuvan käsi vapisten. ”Tässä kuvassa... on hohtava sammakko. Miten se on mahdollista?”

Äiti käännähti ympäri niin vikkellästi, että osa hänen pitelemistään papereista putosi ympäri lattiaa.

”Näetkö sinä Papun?”

Papun? Kuka se oli? Mitä ihmettä täällä oikein tapahtui?

Saari, joka ei koskaan unohda. Tarina, jonka muistat ikuisesti.

suositusikä
9+

Tulossa

Alkuperäisteos: The Storm Keeper's Island
Suomentaja: Leena Ojalatva
Myrskynvartija-sarja
Suositusikä 9+
ISBN 978-952-370-015-4 • N84.2
sid. n. 320 s.
Kustantajahinta 32 e
Ilmestyy 6.10.2020

Catherine Doyle

Myrskynvartijan saari

On tavattoman vaikea uskoa taikuuteen ennen kuin se tarttuu kiinni hartioista ja ravistelee hereille.

Kerran sukupolvessa Arranmoren saari valitsee itselleen uuden Myrskynvartijan, jonka tehtävänä on käyttää saaren voimaa ja suojella sen taikaa vihollisilta. Fionnin salamyhkäisen ja omalaatuisen isoisän on tullut aika luopua tehtävästään. Pian saari saisi uuden Vartijan.

Kun maan päällä kamppaillaan saaren herruudesta, pinnan alla heräilevät synkät taikavoimat, jotka pyrkivät lietsoamaan muinaisen sodan uuteen liekkiin.

Myrskynvartijan saari aloittaa taianomaisen kirjasarjan, jossa seikkaillaan syrjäisellä ja tuulenpieksemällä Arranmoren saarella. Kirjan käännösoikeudet on myyty 20 maahan, ja se on voittanut useita palkintoja. Pelkästään Isossa-Britanniassa kirjaa on myyty yli 35 000 kappaletta.

Catherine Doyle kasvoi Atlantin rannalla läntisessä Irlannissa. Hänen rakkautensa lukemiseen alkoi irlantilaisien myyttien ja legendojen parissa, mikä synnytti hänessä halun kirjoittaa myös itse. Myrskynvartijan saareen Catherine sai inspiraation omilta esi-isiltään, jotka asuivat Arranmoren saarella.

”Helmi. Tämä on kirja, joka liimaa jokaisen lapsen kiinni tuoliinsa.”

– *Telegraph*

”Tarina punoo yhteen muinaisen kelttiläisen magian ja nykyajan kertomuksen perhesiteistä, muistoista ja sisarusten välisestä kilpailusta.”

– *School Library Connection*

”Kaikin tavoin maaginen. Saa uskomaan taikuuteen. Viisas, lämminhenkinen ja loistava.”

– *Eoin Colfer*

Näyteteksti Myrskynvartijan saari -kirjasta

Vaari puristi Fionnin kättä, ja vaarin toisessa kädessä kynttilänliekki nyki ja vääntyili. ”Kauan, kauan sitten maailmaa uhkasi mahtava velhotar, jonka nimi oli Morrigan. Hän oli arvokasta ja harvalukuista sukua, ja hänen suonissaan oli jo syntymästä virrannut muinainen taikavoima. Se oli lahja, jonka avulla hänen oli määrä suojella meidän maailmaamme. Mutta kun hän varttui, tapahtui jotakin, mikä suisti asiat raiteiltaan. Morriganin taikavoimat vääristyivät, ja lopulta hänen voimastaan tuli pimeää ja kauheaa ja kaikennielevää. Hän alkoi imeä voimaa muiden sieluista, ja hän pukeutui ihmisiin kuin viittaan, jotta pystyi hallitsemaan heitä.”

Fionnin suu oli käynyt kummallisen kuivaksi. ”Mitä hän tahtoi?”

”Morrigan uskoi, että hänen taikavoimansa antoivat hänelle oikeuden hallita tavallisia ihmisiä. Viedä heidän sielunsa, jos hän niin tahtoi, ja kytkeä heidän ruumiinsa itseensä kuin vahtikoirat liekaan.” Vaari veti henkeä hampaidensa välistä. ”Valta on ruma juttu, Fionn. Se huumaa pään ja saa janoamaan aina lisää, ja ellei pidä varaansa, se voi johtaa vaarallisille poluille. Mitä vanhemmaksi Morrigan tuli, sitä voimakkaammaksi kävi hänen vääristynyt taikavoimansa. Hänelle ei riittänyt, että häntä pelättiin. Hän halusi, että häntä palvottaisiin kuin jumalaa. Vain häntä eikä ketään toista.”

”Ensimmäiseksi hän kävi muiden taikasyntyisten kimppuun, ja hän oli nopea kuin veitsenviilto ja ääneton kuin sydänyö. Nekään, jotka vaistosivat hänen tulonsa, eivät kyenneet häneltä piiloutumaan; nekään, jotka näkivät hänen saapuvan, eivät kyenneet juoksemaan pakoon. Vanhempia ja lapsia surmattiin vuoteisiinsa. Veljiä ja sisaria poltettiin roviolla rinta rinnan. Tuhansia kuoli Morriganin kauhujen ensimmäisessä aallossa. Sitäkin useammalta riistettiin ihmisyyden ja heistä tehtiin sielunvaanijoita. Heistä tuli kylmäverisiä ja julmia olentoja, jotka oli sidottu Morriganin ikiajoiksi ja määrätty jahtaamaan uusia sieluja, joita Morrigan ei milloinkaan päästäisi otteestaan...”

”En muista, että koulun historiankirjassa olisi kerrottu tällaisesta”, Fionn mutisi irrottamatta katsettaan taivaasta. ”Miksi ihmeessä käytimme niin paljon aikaa kiehkuraisten kivien tutkimiseen?”

”Sen vuoksi, Fionn, että on tavattoman vaikea uskoa taikuuteen ennen kuin se tarttuu kiinni hartioista ja ravistelee hereille.”

pääetsijä

Sari Malinen

kustannuspäällikkö, kirjaideat
sari.malinen@kummakustannus.fi
p. 014 337 0074

lampunsytyttäjä

Anne Luoma-aho

markkinointi ja jälleenmyynti
anne.luoma-aho@kummakustannus.fi
p. 014 337 0079

viestinviejä

Nelli Miettinen

tiedotus, arvostelukappaleet
nelli.miettinen@kummakustannus.fi
p. 014 337 0089

kunkku!

Henna Santalahti

toimitusjohtaja
henna.santalahti@kummakustannus.fi
p. 014 337 0073

Asiakaspalvelu: asiakaspalvelu@kummakustannus.fi, puh. 014 337 0090